

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1079

19.11.2023 (134)

Michael Kühnen Politisk soldatverksamhet: SA:s tradition och anda

Del 2

LÄRAN OM DEN 9 NOVEMBER (1923)

Analysen av utvecklingen från 1918 till 1923 har redan visat oss de tre första bestående kraven som uppstår ur SA:s tradition även för politisk soldatverksamhet idag:

Politiska soldater kämpar för en ny ordning - där soldaten kan ta sin rättmätiga plats och går därför samman för att bilda en **REVOLUTIONÄR ALLIANNS AV SOLDATER**.

- Denna federation motsätter sig livsstilen med icke-politiskt soldatskap (militarism), som i slutändan endast stabiliserar det härskande systemet, och ser sig tvärtom som **KÄRNAN I EN POLITISK REVOLUTIONÄR FOLKARMÉ**.

Som en organisationsform, för vår nations militanta elit, kan Bund endast uppfylla sin revolutionära uppgift om den som en **STURM-ABTEILUNG (SA)** underordnar sig **DE TYSKA ARBETARNAS REVOLUTIONÄRA PARTI (NSDAP)**.

Dessa traditionslinjer från SA:s bildningsår skulle visa sig vara framtidsinriktade

och är det än idag, vilket kommer att visas. Det praktiska målet för den politiska kampen under åren 1919-1923, som ville utlösa en nationell resning, ett uppror, genom att upprätta en jämlik allians, en politisk federation av soldater (Deutscher Kampfbund), som fortfarande först och främst förstås i militära termer, med det revolutionära arbetarpartiet, kan däremot inte vara en tradition för oss. Vår tradition härrör inte från det misslyckade upproret den 9 november 1923, utan från de lärdomar som kan dras av det. Dessa lärdomar gäller naturligtvis först och främst strategin för den politiska kamprörelsen och har därför utförligt presenterats av mig vid olika tillfällen, redan i det sammanhanget.

På denna punkt är det bara viktigt hur dessa läror, som sätter kampen för massorna och därmed för förverkligandet av en "legal revolution" i stället för upproret, påverkar de politiska soldaternas allianser: Förhållandet mellan den politiska soldatorganisationen och det revolutionära arbetarpartiet kom inte att bli en jämlik allians, utan måste innebära ett otvetydigt underordnande av den militanta brådskan under partiets vilja att forma saker och ting. Därför är det "tyska kampförbundet" från 1923, som förenade de då aktiva politiska soldaterna från olika förbund till en revolutionär-militär upprorsorganisation och konfronterade NSDAP som en jämlik partner, INTE vår modell. Vi strävar inte efter att ena soldater i en militär upprorsorganisation, utan efter att ena de politiska soldaterna i en Sturm-Abteilung - en underavdelning - av partiet, som har den ledande politiska rollen i detta!

Men båda sektionerna tillsammans, som bara är organisationsformer för de olika typerna av människor inom en rörelse, ställer sig inte uppgiften att störta det härskande systemet militärt, utan strävar efter att övertyga befolkningsmassan om vår idé och inställning till livet! Den revolution vi strävar efter är inte ett uppror för att förändra maktförhållandena, utan att vinna folkets massor för ett nytt livsideal, vilket sedan oundvikligen kommer att följas av en förändring av maktstrukturerna!

Ur lärdomarna från den 9 november 1923 uppstår därmed det fjärde kravet i SA-traditionen för de politiska soldaterna:

SA i en kamptid förstår sig själv som en soldatorganisation, men inte som en militär organisation - den går därför samman för att bilda en soldatunderavdelning av partiet och inte en militär upprorsrörelse! Den vill samla omkring sig de mest värdefulla och militanta elementen av folket genom exempel, förebild och utbildning, men inte för att störta det härskande systemet genom väpnad kamp. **SA förkastar väpnad resning** och bekänner sig till den **lagliga revolutionens strategi!**

FÖRBUDSTIDEN (1923 - 1925)

Det oundvikliga misslyckandet för det nationella upproret den 9 november 1923 på grund av förräderi från reaktionära kretsar ledde till den första, stora och livshotande krisen för den unga nationalsocialistiska rörelsen: Ledaren arresterades och dömdes till fängelse - NSDAP förbjöds! Förutom partiet förbjöds även SA som underavdelning, som därmed hade misslyckats dubbelt - som militär förening och del av Deutscher Kampfbunds militära upprorsorganisation, eftersom upproret hade slutat i fullständigt nederlag, och som militant underavdelning av det revolutionära arbetarpartiet, eftersom NSDAP hade förbjudits och inte längre var i stånd att ingripa i den politiska debatten på ett formativt sätt. I denna situation visade sig Ernst Röhm's geniala organisationsförmåga och orubbliga kampvilja än en gång:

Det är hans förtjänst att den revolutionärt-politiska soldatkåren inte splittrades upp i otaliga föreningar och sekter, utan förblev en gemenskap. Under de svåraste yttre förhållandena skapade han en stor och mäktig militär organisation - **Frontbann** -

som en juridisk täckmantel för den **förbjudna** men fortfarande existerande SA. Det som stannade utanför Frontbann reducerades till opolitiskt soldatarbete eller förblödde till döds i organiseringen av attacker och mord, och offrade sig i en blodig aktionism som i slutändan förblev förgäves. Frontbann däremot, som snart omfattade tiotusentals kämpar, blev en stor, enhetlig kamporganisation av politiska soldater och var lojal mot Adolf Hitler, den tyske revolutionsledaren.

Men som organisatör och kämpe ett lysande exempel, Ernst Röhm som politisk strateg var och förblev alltid svärskämpan som i slutändan bara kände till en väg till den nya ordningen - organiseringen av väpnat uppror. Detta mål tjänade i princip också Frontbann. Men detta kunde inte vara, och var inte, vägen framåt. Adolf Hitler drog lärdom av det misslyckade upproret:

Under de månader han satt fängslad i fästningen kom Führern till sina grundläggande insikter om den tyska revolutionens väg och, härledt ur detta, om SA:s roll och uppgift i den tyska frihetskampen. I sin bok "Mein Kampf" (Min kamp) presenteras och motiveras i detalj allt som vi har erkänt som de fyra första slutsatserna från SA:s historia, vilka fortfarande är bindande för oss. Inte Wehrverband - och därmed inte heller Frontbann - var den sista och giltiga formen för det nya SA.

Från och med nu skulle inte den militära utan den politiskt-propagandistiska genombrottskampen vara Sturm-Abteilungens klara och enda mål. Därmed var frågan om SA:s dubbla karaktär slutgiltigt avgjord - SA skulle visserligen vara en soldat, men inte en militär utan en rent politisk kraft i partiets tjänst. Detta skilde

också inledningsvis Adolf Hitlers och Ernst Röhm vägar åt: Röhm var lojal mot Führern, avgick från ledningen för Frontbann och återlämnade uppdraget att fortsätta det förbjudna SA. Därefter lämnade han Tyskland för att omorganisera den bolivianska armén som militär rådgivare vid generalstaben. Vägen var öppen för det nya SA.

Till en början var dock både partiet och SA fortfarande förbjudna. Först måste förbudet överlevas och vägen rensas för en ny början. Denna första förbudsperiod för den nationalsocialistiska rörelsen - hur kort den än var - är ändå ett viktigt och intressant exempel för oss, eftersom vi befinner oss i en liknande, om än mycket svårare situation:

Av de mer än 65 år - sedan den nationalsocialistiska rörelsen existerade - var den förbjuden i 41 år och är fortfarande förbjuden idag. Under dessa långa år av förbud har vi haft tillräckligt med tid för att analysera hur en sådan undertryckt rörelse, under sådana förhållanden, kan leva vidare och växa sig starkare igen. Under åtta år har vi funnit och valt den tydliga och genomtänkta väg som nu leder oss mer målmedvetet mot vårt partis pånyttfödelse. Idéer dör aldrig av förföljelse och förbud - idéer dör bara av likgiltighet och uppgivenhet. Men vem skulle kunna motsätta sig dessa mer effektivt och mer beslutsamt än de politiska soldaterna i vår livsfilosofi, vars hela liv kännetecknas av tro, lydnad och kamp, som alla motsäger varje tanke på likgiltighet och uppgivenhet?

Detta visar mycket tydligt hur mycket nationalsocialismen är mer än det rationella förverkligandet av riktigheten i en ideologisk och politisk övertygelse - hur mycket den också är en livsinställning som genomsyrar hela människan på alla områden i livet! Det kan vara möjligt att förbjuda och tillfälligt bryta upp organisationer, men en sådan idé, som både är en världsbild och ett sätt att leva, kan aldrig förbjudas - och framför allt kan man inte förbjuda de människor som inte bara ansluter sig till denna idé, utan som lever den kompromisslöst och troget, dag efter dag, och står upp för den!

Varje förbud måste om och om igen misslyckas på grund av detta faktum! Arbetare, soldater och ledare - de tre manifestationerna av den nationalsocialistiska människobilden - förblir vad de är, även om deras organisationsformer krossas. Och som arbetare, soldater och ledare kommer de alltid att bilda nya organisationsformer, eftersom de inte hämtar sin styrka och makt från en viss organisations existens, utan från det faktum att de bildar en oförstörbar gemenskap av idéer!

Men medan en ledarkårs gemenskap är sårbar, eftersom den naturligtvis omfattar en jämförelsevis liten krets av människor (så splittrades den nationalsocialistiska rörelsen efter 1945 inte minst på grund av mordet på dess högsta ledarkår och de

många år av internering och därmed eliminering av dess mellersta och lägre ledarkår, av de allierade och deras tyska medarbetare) och medan gemenskapen av små, hårt arbetande, men ofta fortfarande mycket intrasslade i sina privata levnadsförhållanden och livsutsikter, har en tendens att under förbudsförhållanden och utan en stark ryggrad i en fungerande partiorganisation bryta sig ur olika grupper och smågrupper och taktiskt kringgå förbudet i stället för att modigt bekämpa det, partikamrater, under förbudsförhållanden och utan den starka ryggraden i en fungerande partiorganisation, tenderar att bryta upp i olika grupper och smågrupper och taktiskt undvika förbudet i stället för att modigt bekämpa det, kommer gemenskapen av politiska soldater, även i fall av tillfällig splittring, med den sunda instinkten och tack vare den rådande kamratliga känslan för livet hos kämpen, alltid att ha en avgörande andel i att övervinna eller åtminstone neutralisera ett förbud!

Denna gemenskap av politiska soldater behöver ingen särskild organisationsform - om den lever vidare som en mäktig militär sammanslutning, som den en gång gjorde med Frontbann (1924), om den lever vidare som förmodade bowling-, vandrings- och sparklubbar, som den gjorde under SA-förbudet 1932, eller som fritidsklubb, stambord eller nöjesklubb (Freundschaftsgesellschaft Deutschland-Obervolta), som den gjorde efter förbudet av det nya SA (ANS/NA) 1983, allt detta är möjligt, men inte avgörande. Det som är avgörande är den insikt som vi, som den femte, kan hämta från SA:s tradition:

Oövervinnligheten hos vår nationalsocialistiska livsåskådning härrör huvudsakligen från livsåskådningen hos våra politiska soldater som, under de villkor som gäller för ett förbud, bildar en oförstörbar gemenskap av idéer som säkerställer rörelsens överlevnad och återfödelse oberoende av konkreta organisationsformer!

KAMPTIDEN (1925 - 1933)

Kort efter frigivningen från fästningsfängelset i Landsberg grundade Führern NSDAP på nytt i februari 1925. Upphävandet av nazistförbudet kom efter löftet att den nationalsocialistiska rörelsen hädanefter skulle verka strikt lagligt och inte skulle försöka sig på ett nytt kupp försök. Som redan nämnts var denna försäkran inte en kapitulation inför den borgerliga staten eller ens ett förräderi mot revolutionen. Tvärtom, med denna marschlinje omsattes nu lärdomarna från den 9 november i praktiken och strategin med legal revolution tillämpades, vilket sedan kulminerade den 30 januari 1933 i maktövertagandet av NSDAP:s ledare, som vid denna tidpunkt redan hade vuxit till att bli den överlägset starkaste politiska kraften i Tyskland!

Dessa år från 1925 till 1933 har gått till historien i vår rörelse som den första perioden av kamp. Det var också under dessa år som SA, som snart också var nygrundat, fann sin egentliga form:

Nu uppstod denna civila, obeväpnade partiarmé av politiska soldater och den växte sig starkare år för år. Typen av denna politiska soldat - som förverkligades i de snart hundratusentals brunskjortorna i SA - blev hjälten i det framväxande Tredje riket. Den "okände SA-mannen", som dr Goebbels en gång hade kallat "Tredje rikets aristokrat", var med sin kamp och sitt offer den faktiska skaparen av den nationalsocialistiska folkstaten! 400 blodvittnen och flera tusen sårade - det var SA:s blodspillan i kampen för det nya riket. Men oskakad och oemotståndlig marscherade detta vårt folks politiska armé framåt mot den slutliga segern.

I september 1930 fick NSDAP sitt politiska genombrott: fram till dess hade de tusentals män som samlats i SA i en till synes hopplös situation utgjort det mest aktiva och militanta elementet bland det tyska folket. Men efter denna första stora valseger vaknade minnet av frontsamfundet under första världskriget och alla de nationella och sociala förhoppningar som en gång hade knutits till det - längtan efter ett verkligt nationellt samfund av arbetare och soldater - på nytt hos de breda folkmassorna! Det som hade varit en brådskas kamp blev de breda massornas folkkamp! Tyskland vaknade! SA:s stridsrop "**Tyskland vaknar!**" ekade nu hos hundratusentals män - soldater från det stora kriget, men också många mycket unga kämpar vars längtan efter gemenskap ödesdigert hade väckts i detta Weimarsystem av misär, korruption och demokrati! Denna tillväxt av den bruna armén medförde naturligtvis enorma organisatoriska problem, som den tidigare SA-organisationen kämpade för att klara av.

Nu var det inte längre fråga om att vårda elden, att hålla ut i den mörka natten - nu måste SA få en form som gjorde det möjligt för det att kämpa sig till makten. För den stora valsegern i september 1930 var inte slutet på kampen - den var bara början på den verkliga genombrottskampen. Först nu formerade sig gårdagens krafter verkligen mot nationalsocialismen, först nu utfärdade KPD den order som blev början till massterrorn: "**Slå fascisterna där ni möter dem!**"

I denna situation kallade Adolf Hitler tillbaka Ernst Röhm från Bolivia - och Röhm kom och tog över ledningen för SA igen som stabschef. I efterhand framgår Führerns bedömning av Röhms arbete och det SA han ledde under dessa kritiska år av hans nyårsmeddelande till stabschefen 1934, som publicerades i den tyska pressen vid den tiden:

"Min kära stabschef!

Den nationalsocialistiska rörelsens kamp och den nationalsocialistiska

revolutionen möjliggjordes endast av SA:s konsekventa besegrande av den marxistiska terrorn. Om armén måste garantera nationens skydd utåt, så är det SA:s uppgift att säkra den nationalsocialistiska revolutionens seger, den nationalsocialistiska statens existens och vår nationella gemenskap inåt. När jag utnämnde dig, min käre stabschef, till din nuvarande befattning, genomgick SA en allvarlig kris. Det är främst tack vare dig som detta politiska instrument efter bara några år kunde utveckla den styrka som gjorde det möjligt för mig att slutligen vinna kampen om makten genom att besegra den marxistiska motståndaren.

I slutet av den nationalsocialistiska revolutionens år känner jag mig därför tvungen att tacka er, min käre Ernst Röhm, för de oförgängliga tjänster ni gjort den nationalsocialistiska rörelsen och det tyska folket, och att försäkra er om hur tacksam jag är mot ödet för att kunna kalla sådana män som ni mina vänner och vapenbröder.

I varm vänskap och tacksam uppskattning.

Din Adolf Hitler."

Det var alltså inte den hårt arbetande partiarbetaren, inte den medryckande talaren och inte den djupsinnige tänkaren som var de verkliga skaparna av Tredje riket, även om de alla var nödvändiga för segern. Skaparen av Tredje riket - det var den "okände SA-mannen", den enkle brunskjortade soldaten som genom sitt liv, sin kamp och sitt politiska arbete var mer övertygande än någon organisation, något enstaka massmöte och någon teoretisk skrift skulle ha kunnat vara! Det var just de uppviolade massorna av socialistiska och kommunistiska arbetare, med sin sunda instinkt och avsky för varje borgerlig reaktionär inställning och ideologi, som bara kunde ha vunnits över till nationalsocialismen genom det levande exemplet från antikapitalistiska och antiborgerliga revolutionära arbetare och soldater. Första världskrigets frontsamhälle, som enligt alla frontsoldaters känsla efter en seger skulle ha övervunnit det borgerliga klassamhället och tvingat fram den tyska nationens sociala folkstat, men som bröts av förräderi och nederlag mot det framväxande systemet av bonzer och parasiter, hade uppstått på nytt, hade strålat ut till den unga generationen och nu hyste nytt hopp om det tyska folkets överlevnad och nya utveckling - denna frontgemenskap hade funnit sin slutliga form i SA:s bruna armé och möjliggjort segern för det revolutionära tyska arbetarpartiet, den nationalsocialistiska rörelsen!

Vi tänker på denna SA-kamptid framför allt när vi håller fast vid Sturm-Abteilungs tradition och anda och ger den nytt liv i vår tid och för vår kamp.

Detta SA arbetade dock inte genom ett självständigt program eller politiska undanflykter - det arbetade enbart genom SA-andans levande exempel, genom

varje enskild SA-kämpes vardagliga konkreta liv och handlingar, som på sin plats som individ såväl som del av brunskjortornas armé var det skarpaste och tydligaste förkroppsligandet av den nationalsocialistiska livsåskådningen och därigenom övertygade och ryckte med sig folkets kamrater! I detta arbete, genom SA-andans levande exempel, ligger SA:s sjätte och förmodligen viktigaste traditionslinje, utan vilken allt annat skulle vara meningslöst och till vilken vi stolt bekänner oss, liksom vi förstår och vill leva den som en avgörande uppgift och förpliktelse i vårt liv och vår kamp!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS - UND AUFBAUORGANISATION
November 1941 English 1973 24. April 2007 (2007)

Der Kampf geht weiter !

Helbig läser nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Militärische von Massenmord, Völkermord, Verfolgung und Verdrängung haben nicht ausgereicht, das Kern der gesamten Idee unserer heldischen Führer Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind wenige außerordentliche Völker und Baumaterialien schon behälter an Schüler an Kampf um die Erhaltung unserer weisen Völker.
Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.
Der unermessliche Körper ist eben dabei, den Völkermord - gegen alle weisen Völker (?) - zu begeben. Seine Mord und Entwertung, Chelindung und Kammernichtung.
Ob "Japs" oder "Slaps", ob im Weltkrieg oder im Stromkampf, ob mit Propagandamittelkraft oder auf einem Schlachtfeld anderer Art. Jede Nationalsozialist ist seine Pflicht!
Hilf Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT-NICHT TOT !

NS Nyhetsbulletin
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontrapport
Intervju med Molly
Tredje delen

NSK: Dina nuvarande projekt är appenbarligen filosofiska och konstrelaterade.

Beskriv din syn på hur dessa frågor påverkar politiken.

Molly: Jag försöker fortfarande uppdatera fotogalleriet, men jag har mest koncentrerat mig på Adolf Hitler och Mänskligthetens Arme - (www.moonrhythmonline.com/truth.htm). Jag är uppe i 21 sidor nu, och jag har så mycket mer att göra. Att studera andra världskriget är ett absolut nödvändigt av information. Man söker information om en sak och hittar ytterligare två saker att forska om. Det känns lite som om man är en arkeolog som gräver upp det begravnade förflutna. Ett förflutet som de helst inte vill att det ska komma fram i ljuset. Vi kan återigen tacka Internet för flödet av information och bilder. Extremt sälystna saker har dykt upp under ärens kopp från platser över hela världen. Det känns ofta som att

 the NEW ORDER
Number 17 (133) English 1973 April 26, 2007 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.
Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialism and other racially-aware countries and racial kinness fight side by side for the preservation of our White folk.
The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.
The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and neo-criming.
Whether "Japs" or "Slaps", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!
Hilf Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT-NICHT TOT !

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk

					
---	---	---	--	---	---

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

 NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!

